

Звітуємо про закупівлі COVID-19

Для початку нагадаємо, що закупівлі для протидії COVID-19 не завжди були чимось винятковим. Особливості таких закупівель — спочатку тимчасово на три місяці, а потім на постійній основі — визначені Законом України від 17.03.2020 № 530-IX «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19)» (далі — Закон № 530), що набрав чинності з дня його опублікування, тобто з 17.03.2020. Цим Законом було **одночасно внесено однакові за змістом доповнення до Прикінцевих та перехідних положень обох редакцій Закону про публічні закупівлі**: і до тієї, що діяла до 18.04.2020, і до тієї, що мала бути введена в дію з 19.04.2020.

Пунктом 3-1 Прикінцевих та перехідних положень *чинної* редакції Закону про закупівлі, а також пунктом 2-1 Прикінцевих та перехідних положень *попередньої* редакції Закону про закупівлі встановлено, що дія цього Закону не поширюється на випадки, якщо предметом закупівлі є товари, роботи чи послуги, необхідні для виконання заходів, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню, локалізацію та ліквідацію спалахів, епідемій та пандемій коронавірусної хвороби (COVID-19). Перелік таких товарів, робіт чи послуг та порядок їх закупівлі затверджуються Кабінетом Міністрів України.

За результатами такої закупівлі в електронній системі закупівлі замовник оприлюднює звіт про договір про закупівлю, укладений без використання електронної системи закупівель, договір про закупівлю та всі додатки до нього, **звіт про виконання договору про закупівлю відповідно до статті 10 цього Закону**. У разі недотримання вимог щодо публікації таких звітів винні особи притягуються до відповідальності відповідно до закону.

Ці положення продубльовано в пункті 2 постанови Кабінету Міністрів України **від 20.03.2020 № 225** «Деякі питання закупівлі товарів, робіт і послуг, необхідних для здійснення заходів, спрямованих на запобігання виникненню та поширенню, локалізацію та ліквідацію спалахів, епідемій та пандемій гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, на території України», що набрала чинності 21.03.2020 (далі — постанова № 225).

У питанні звітування за підсумками закупівель для протидії COVID-19 діє те саме правило, що ми сформулювали на порталі RADNUK.COM.UA у статті [«Звітуємо про закупівлі 2020 року без помилок»](#): **за якою редакцією Закону розпочали — за тією й закінчуємо та звітуємо**.

Разом з тим нагадуємо, що організація та проведення коронавірусних закупівель від початку їх запровадження не входили автоматично до обов'язків уже наявного у замовників тендерного комітету чи уповноваженої особи.

Відповідно до пункту 6 Порядку проведення закупівель товарів, робіт і послуг, необхідних для здійснення заходів, спрямованих на запобігання виникненню та поширенню, локалізацію та ліквідацію спалахів, епідемій та пандемій гострої респіраторної хвороби

COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, на території України, затвердженого постановою № 225, планування, організація, звітування і т. д. щодо коронавірусних закупівель покладалися на уповноважену замовником особу, тобто працівника, на якого ці обов'язки покладені окремим розпорядчим рішенням замовника. Саме така уповноважена замовником особа й відповідатиме за неоприлюднення або порушення порядку оприлюднення інформації про закупівлі, що здійснюються відповідно до положень Закону № 530.

А якщо прострочили подачу звіту чи припустилися помилки..?

Цікаво, що чинна редакція частини 1 статті 164¹⁴ КУпАП не містить такого складу правопорушення, як порушення порядку оприлюднення інформації про закупівлю — саме так традиційно кваліфікували оприлюднення неповних чи недостовірних даних. Чинна редакція КУпАП передбачає відповідальність лише за *неоприлюднення або порушення строків* оприлюднення інформації про закупівлі, якщо йдеться про звичайні закупівлі, а от у сфері «коронавірусних» закупівель карають за *неоприлюднення чи порушення порядку* оприлюднення інформації. Такі незначні, на перший погляд, відмінності ясно свідчать, що «порушення строків» і «порушення порядку» є самостійними поняттями. Цей аргумент може вберегти від штрафу в розмірі 1 700 грн у разі несвоєчасного оприлюднення інформації про «коронавірусні» закупівлі (адже Закон карає лише за неоприлюднення інформації, а за порушення строків відповідальності нема), а також свідчити на користь посадових та/або уповноважених осіб замовника в разі допущення помилок при формуванні звіту про виконання договору про закупівлі (якщо допущення помилок буде розцінене саме як порушення порядку оприлюднення інформації, а не як неоприлюднення правдивої інформації про закупівлю як такої).

Більше про закупівлі в режимі карантину читайте на порталі RADNUK.COM.UA у статті [«Карантин як форс-мажор у закупівлях»](#).